

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

De speciebus sacrilegij. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

honoratur & glorificatur : & si quis hanc perforsuet,
morte damnatur , quasi contra regem agens . Ita
etiam si quis rem sacram violat , ex hoc ipso contra
Dei reverentiam agit : & sic per irreligiositatem
peccat .

Ad primum ergo dicendum, quod illi dicuntur sacrilegium in diuinz legis sanctitatem committere, qui legem Dei impugnant: sicut haeretici & blasphemati, qui ex hoc quod Deo non credunt, incurruunt infidelitatis peccatum; ex hoc verò quod diuinz legis verba peruerunt, sacrilegium incurruunt.

Ad secundum dicendum, quod nihil prohibet una specialem rationem peccati in pluribus peccatorum generibus inueniri, secundum quod diuersa peccata ad faciem vnius peccati ordinantur: prout etiam in virtutibus apparet, quibus imperatur ab una virtute. Et hoc modo quocumque genere peccati aliquis factat contra reuerentiam debitam sacris rebus, sacrilegium formaliter commitit, licet materialiter sint ibi diuersa genera peccatorum.

Ad tertium dicendum, quod sacrilegium interdum inuenitur separatum ab alijs peccatis, eo quod actus non habet aliam deformitatem, nisi quia res sacra violatur: puta, si quis iudex capiat aliquem de loco sacro, quem in alijs locis licite capere posset.

ARTIC. III.

*Vtrum species sacrilegij distinguantur secundum
res sacras?*

527

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod species sacrilegij non distinguantur secundum res sacras, Materialis enim diuersitas non diuersificat speciem, si sit eadem ratio formalis. Sed in violatione qualcumque rerum sacrarum, videtur esse eadem ratio formalis peccati, & quod non sit diuersitas nisi materialis. Ergo per hoc non diuersificantur sacrilegij species.

¶ 2 Præterea, Non videtur esse possibile, quod aliqua sint eiusdem speciei, & cum hoc differant species.

tie. Sed homicidium, & furtum, & illicitus concubitus, sunt diuersæ species peccatorum. Ergo non possunt conuenire in una specie sacrilegij. Et ita videtur, quod sacrilegij species distinguantur secundum diuersas species aliorum peccatorum, & non secundum diuerfitatem rerum sacrarum.

¶ 3 Præterea, Inter res sacras connumerantur etiā personæ sacræ. Si ergo una species sacrilegij esset, qua violatur persona sacra, sequeretur quod omne peccatum quod persona sacra committeret, esset sacrilegium: quia per quodlibet peccatum violatur persona peccantis. Non ergo species sacrilegij accipiuntur secundum res sacras.

S E D contra est, quod actus & habitus distinguuntur secundum obiecta. Sed res sacra est obiectum sacrilegij, vt* dictum est. Ergo species sacrilegij distinguuntur secundum differentiam rerum sacrarum.

R E S P O N D E O dicendum, quod sicut * dictum est, peccatum sacrilegij in hoc consistit, quod aliquis irreuerenter se habet ad rem sacram. Debetur autem reverentia rei sacræ, ratione sanctitatis: & ideo secundum diuersam rationem sanctitatis rerum sacrarum, quibus irreuerentia exhibetur, necesse est quod sacrilegij species distinguantur. Tanto enim sacrilegium est grauius, quanto res sacra in quam peccatur, maiorem obtinet sanctitatem. Attribuitur autem sanctitas & personis sacris, id est, diuino cultui dedicatis, & locis sacris, & rebus quibusdam alijs sacris. Sanctitas autem loci ordinatur ad sanctitatem hominis qui in loco sacro cultum Deo exhibet. Dicitur enim secundo Machabeorum quinto, Non propter locum gentem, sed propter gentem locum Deus elegit. Et ideo grauius peccatum est sacrilegium, quo peccatur contra personam sacram, quam quo peccatur contra locum sacrum. Sunt tamen in utraque sacrilegij species diuersi gradus, secundum differentiam personarum & locorum facrorum. Similiter etiam & teria species sacrilegij, quæ circa alias res sacras com-

mitti-

ar. i. hu-
ius q.
ar. i. hu-
ius q.

492 QVEST. XCIX. ART. III.

mititur, diuersos habet gradus secundum differentiam rerum sacrarum. Inter quas summum locum obtinent ipsa sacramenta, quibus homo sanctificatur: quorum pricipuum est Eucharistie sacramentum, quod continet ipsum. Et ideo sacrilegium quod contra hoc sacramentum committitur, gravissimum est inter omnia. Post sacramenta autem secundum locum tenent vasa consecrata ad sacramentorum susceptionem, & ipsæ imagines sacrae, & reliquæ sanctorum, in quibus quodammodo ipsæ personæ sanctorum venerantur, & dehonorantr: deinde ea quæ pertinent ad ornatum Ecclesie & ministrorum: deinde ea quæ sunt deputata ad sustentationem ministrorum, sive sunt nobilia, sive immobilia. Quicunque autem contra quodecumque prædictorum peccat, crimen sacrilegij incurrit.

Ad primum ergo dicendum, quod non est in omnibus prædictis eadem ratio sanctitatis. Et ideo differentia sacrarum rerum nō solum est differentia materialis, sed etiam formalis.

Ad secundum dicendum, quod nihil prohibet aliqua duo esse secundum aliquid unius speciei, & secundum aliud diuersarum: sicut Sortes & Plato conueniunt in specie animalis; differunt autem in specie colorati, si unus sit albus, & alius niger. Et similiter etiam posibile est aliqua duo peccata differre specie

in senten secundum materiales actus; conuenire autem in spe-
via habe- cie secundum unam ratione n formalem sacrilegij;
tur in e- puta, si quis sanctimonialem violauerit verberando,
pitaphio vel concubendo.

ad Eufo- Ad tertium dicendum, quod omne peccatum quod
chii vir- sacra persona committit, materialiter quidem & qua-
ginem a si per accidens, est sacrilegium. Unde Hieronymus
medio il- dicit, quod nugæ, in ore sacerdotis, sacrilegium
tius: inci- sunt vel blasphemia. Formaliter autem & propriè il-
pit, Et si lud solum peccatum sacrae personæ, sacrilegium est;
cūdæ cor quod agitur directè contra eius sanctitatem: puta, si
poria mei virgo, Deo dicata, formigetur. Et eadem ratio est in alijs,

AR.